

17 Δεκεμβρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

*Εφεσίβλητης.**(Ποινική Έφεση 5647).*

-
- Κατηγορητήριο — Ελαττωματικό κατηγορητήριο — Πότε μπορεί να χαρακτηριστεί σαν τέτοιο — Ποιές οι εξουσίες του Δικαστηρίου για μεταβολή του και ποιά η ακολουθητέα διαδικασία μετά τη μεταβολή — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρα 83, 84 και 85 — Ποιός ο σκοπός των προνοιών των άρθρων αυτών. 5
- Κατηγορητήριο — Καταδίκη χωρίς μεταβολή του κατηγορηρίου — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 85 (1).
- Κατηγορητήριο — Τύπος και σύνταξη κατηγορητηρίου — Ποιά στοιχεία πρέπει να περιλαμβάνει — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155, άρθρα 38 και 39 — Όνομα του θύματος — Κατά πόσο αποτελεί συστατικό στοιχείο του κατηγορητηρίου. 10
- Έφεση — Εξουσίες του Ανωτάτου Δικαστηρίου για καθορισμό εφέσεων — Ακύρωση καταδίκης και αντικατάστασή της με καταδίκη για άλλο ποινικό αδίκημα για το οποίο ο κατηγορούμενος θα μπορούσε να είχε καταδικασθεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 145 (1) (γ). 15
- Σε δίκη για επίθεση μετά πραγματικής σωματικής βλάβης η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει το όνομα της παραπονομένης στο κατηγορητήριο, παρουσιάζοντας μόνο μαρτυρία ότι αυτή ήταν η σύζυγος του κατηγορουμένου. Με βάση τη μαρτυρία αυτή το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ένοχο τον κατηγορούμενο αφού τόνισε ότι η απόδειξη του ονόματος της παραπονομένης ήταν μια ασήμαντη λεπτομέρεια που δεν μπορούσε να επηρεάσει το τελικό του συμπέρασμα. 20
25

Σε έφεση εναντίον της καταδίκης το Ανώτατο Δικαστήριο αφού έκαμε εκτενή αναφορά στις πρόνοιες του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155 που διέπουν τα σχετικά προς το κατηγορητή-

ρω θέματα καθώς και στις εξουσίες του για καθορισμό εφέσεων απεφάνθημε ότι:

- 5 1. Το κατηγορητήριο, ενόψει της μαρτυρίας της Αστυνομίας, διεφάνη ότι ήταν ουσιαστικά ελαττωματικό μέσα στην έννοια του άρθρου 83 (1) του Κεφ. 155, και γι' αυτό έχρηξε μεταβολής. Αυτό μπορούσε να γίνει από το πρωτόδικο Δικαστήριο σ' οποιοδήποτε στάδιο πριν το πέρας της δίκης με την έκδοση διατάγματος μεταβολής των λεπτομερειών του κατηγορητηρίου κάτω από το άρθρο 83 (1) ακόμα και αυτεπάγγελτα, αφού προηγουμένως άκουε τις απόψεις των μερών.
- 10 2. Η θέσπιση των προνοιών των άρθρων 83, 84 και 85 του Κεφ. 155 στοχεύει στην παροχή δυνατότητας για απονομή δικαιοσύνης από τα Δικαστήρια όπου, παρά την απόδειξη των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, οι κατηγορούμενοι θα μπορούσαν να αθωνόνται λόγω απλών παρατυπιών.
- 15 3. Με βάση το άρθρο 85 (1) του Κεφ. 155 το Κακούργιοδικείο μπορεί υπό ωρισμένες προϋποθέσεις χωρίς οποιαδήποτε μεταβολή του κατηγορητηρίου, να κρίνει ένοχο τον κατηγορούμενο.
- 20 4. Ο εφεσείων δεν μπορούσε να καταδικασθεί για το αδίκημα του κατηγορητηρίου ως είχε γι' αυτό και διατάσσεται η ακύρωση της καταδικαστικής απόφασης. Επειδή δε συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για εφαρμογή του άρθρου 85 (4) του Κεφ. 155, διατάσσεται η τροποποίηση του κατηγορητηρίου με βάση τις εξουσίες που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο και στο άρθρο 145 (1) (γ) του κεφ. 155, με την προσθήκη νέας κατηγορίας στην οποία η παραπονουμένη να περιγράφεται ως "η σύζυγος του κατηγορουμένου". Ο εφεσείων καταδικάζεται για το αδίκημα της νέας αυτής κατηγορίας.
- 25
- 30

Per Curiam: Χάριν της βεβαιότητας του δικαίου, η απόφαση στην υπόθεση *Attorney General of the Republic ν. Κυπριανου* πάνω στο επίδικο θέμα της ερμηνείας του άρθρου 85 (4) δεν ανταναυλά το ισχύον δίκαιο.

35 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Leonidou ν. The Police (1987) 2 C.L.R. 96·

Issa and Another ν. The Republic (1989) 2 C.L.R. 39·

Mehmet ν. The Police (1970) 2 C.L.R. 62·

Attorney General of the Republic ν. Κυπριανου (1988) 2 C.L.R. 209.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Ανδρέα Κυριάκου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 9.6.92 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 4972/91) στην κατηγορία της επίθεσης με πραγματική σωματική βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Κραμβή Α.Ε.Δ. σε £150.- 5

Α. Ποιητής, για τον εφεσεύοντα.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους. 10

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, ημερομηνίας 9/6/1992, με την οποία ο εφεσεύων Ανδρέας Κυριάκου βρέθηκε ένοχος και καταδικάστηκε για το αδίκημα της επίθεσης μετά πραγματικής σωματικής βλάβης, κατά παράβαση του άρθρου 243 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, σύμφωνα με το κατηγορητήριο στην ποινική υπόθεση αρ.4972/91. Στο κατηγορητήριο αναφέρονται τα εξής στις Λεπτομέρειες του Αδικήματος: 15 20

"Ο κατηγορούμενος την 10.12.1991 στη Λάρνακα της Επαρχίας Λάρνακας παρανόμως επετέθη κατά της Δήμητρας Καλαβά εκ Λάρνακος, και επροξένησεν εις αυτήν πραγματικήν σωματικήν βλάβην." 25

Ο εφεσεύων αρνήθηκε την εναντίον του κατηγορία. Για να αποδείξει την υπόθεσή της εναντίον του εφεσεύοντα η Αστυνομία κάλεσε ένα μόνο μάρτυρα κατηγορίας, τον Υπαστυνόμο Χριστάκη Νικολαΐδη και αναγκάστηκε να κλείσει σ'εκείνο το στάδιο την υπόθεσή της, επειδή το Δι- 30

5 καστήριο αρνήθηκε να παραχωρήσει αναβολή ώστε να διευκολύνει την Αστυνομία να προσαγάγει τους άλλους μάρτυρες κατηγορίας οι οποίοι δεν ήταν παρόντες κατά την ημέρα εκείνη. Ακολούθως, ο εφεσείων κλήθηκε να υπερασπιστεί και επέλεξε να κάμει, χωρίς να ορκιστεί, την πιο κάτω δήλωση:

"Εγώ ούτε την κτύπησα ούτε ξέρω γιατί έγιναν αυτά. Εγώ δεν την εκτύπησα."

10 Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι με την προσαχθείσα μαρτυρία αποδείχθηκαν, με τη δέουσα επάρκεια και βεβαιότητα, όλοι οι ισχυρισμοί του κατηγορητηρίου εκτός του ισχυρισμού ότι το θύμα της επίθεσης ήταν το πρόσωπο που κατονομάζεται στο κατηγορητήριο ως Δήμητρα Καλαβά. Η μόνη μαρτυρία που είχε προσαχθεί ως προς την ταυτότητα του θύματος της επίθεσης ήταν ότι το θύμα 15 ήταν η σύζυγος του εφεσείοντα, χωρίς όμως να κατονομάζεται.

20 Κατά την τελική του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα επέσυρε την προσοχή του πρωτόδικου Δικαστηρίου στο κενό που υπήρχε επί του προκειμένου στη μαρτυρία ενώπιον του και ζήτησε την αθώωση του εφεσείοντα για τον αποκλειστικό αυτό λόγο.

25 Η ετυμγορία του πρωτόδικου Δικαστηρίου πάνω στην επίδικη εισήγηση του δικηγόρου του εφεσείοντα, βρίσκεται στο ακόλουθο απόσπασμα από την εκκαλούμενη απόφαση, στη σ.16 των πρακτικών:

30 "Το θύμα της επίθεσης βρίσκω ότι ήταν η σύζυγος του κατηγορουμένου. Το γεγονός ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει το όνομα της παραπονομένης δεν επηρεάζει το τελικό συμπέρασμα. Η απόδειξη του ονόματος της παραπονομένης είναι μια ασήμαντη λεπτομέρεια έχοντας υπόψη τα άλλα πραγματικά γεγονότα και περιστατικά τα οποία περιβάλλουν την υπόθεση.

Σαν αποτέλεσμα βρίσκω ότι η Κατηγορούσα Αρχή πέτυχε να αποδείξει την υπόθεσή της και βρίσκω τον κατηγορούμενο ένοχο πέραν από κάθε λογική αμφιβολία στο αδίκημα για το οποίο κατηγορείται."

Η έφεση βασίζεται πάνω στους ακόλουθους δυο λόγους: 5

"1. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα ηύρε ότι απεδείχθη η υπόθεση της κατηγορούσας αρχής, δεδομένου ότι καμιά μαρτυρία δεν εδόθη σχετικά με το ότι η παραπονουμένη ήταν η Δήμητρα Καλαβά όπως αναφέρεται στο κατηγορητήριο. 10

2. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα ηύρε ότι απεδείχθη ότι η παραπονουμένη ήταν η σύζυγος του κατηγορουμένου, και ότι, επομένως, δεν ήταν ουσιώδες να αποδειχθή πώς ελέγγο, αφού δεν υπήρξε μαρτυρία σχετικά με το όνομα της κατηγορουμένης, ούτε στοιχεία που να αποδεικνύουν τα γεγονότα του κατηγορητηρίου." 15

Μέσα στα πλαίσια των λόγων εφέσεως στους οποίους έχουμε αναφερθεί, ο ευπαιδευτος δικηγόρος του εφεσεύοντα πρόβαλε ένα και μοναδικό επιχείρημα. Είπε ότι, εφόσο (α) με το κατηγορητήριο εναντίον του εφεσεύοντα, ως έχει συνταχθεί, ο εφεσεύων κατηγορείται ότι επετέθη και προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη εναντίον συγγεκριμένου προσώπου, της Δήμητρας Καλαβά, και (β) με την προσαχθείσα μαρτυρία δεν αποδείχθηκε ότι επετέθη ή προξένησε σωματική βλάβη στη Δήμητρα Καλαβά, δεν μπορούσε να είχε βρεθεί ένοχος του αδικήματος που αναφέρεται στο κατηγορητήριο. Δεν επικαλέστηκε οποιαδήποτε αυθεντία προς υποστήριξη της εισήγησής του. 20 25 30

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης Αστυνομίας υπεστήριξε την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Είπε επί του προκειμένου ότι το όνομα του θύματος δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο του αδικήματος της επίθεσης μετά πραγματικής σωματικής βλάβης και θα μπορούσε, ως 35

5 εκ τούτου, να είχε εξ αρχής παραλειφθεί από το κατηγορη-
 τήριο. Διαξενκτικά, κάλεσε το Δικαστήριο, ασκώντας τις
 εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 145(β) του περί Ποινι-
 κής Δικονομίας Νόμου, να ακυρώσει την καταδίκη του
 10 εφεσείοντα και να τον καταδικάσει επί του ότι επιτέθηκε
 και προκάλεσε πραγματική σωματική βλάβη στη σύζυγό
 του, για το οποίο θα μπορούσε να είχε καταδικαστεί από
 το πρωτόδικο Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 85(4)
 του Κεφ. 155. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα
 15 εναντιώθηκε στην τελευταία αυτή εισήγηση του ευπαίδευ-
 του δικηγόρου της εφεσίβλητης, λέγοντας ότι η πρόνοια
 του άρθρου 85(4) δεν εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση
 γιατί τυχόν εφαρμογή της θα επηρέαζε δυσμενώς τον εφε-
 20 σείοντα στην υπεράσπισή του.

15 Σύμφωνα με το άρθρο 38(β) του περί Ποινικής Δικονο-
 μίας Νόμου, Κεφ. 155, το κατηγορητήριο πρέπει να περι-
 λαμβάνει, εκτός από το ποινικό αδίκημα ή τα ποινικά αδι-
 κήματα για τα οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος, και
 τις λεπτομέρειες που εκτίθενται στο άρθρο 39 του ίδιου
 20 Νόμου. Η παράγραφος (γ) του άρθρου 39 προνοεί ότι
 κάθε κατηγορία στο κατηγορητήριο πρέπει να περιλαμβά-
 νει, μεταξύ άλλων, σύντομη και σε κοινή γλώσσα περιγρα-
 φή του ποινικού αδικήματος με το οποίο κατηγορείται ο
 κατηγορούμενος· η χρήση τεχνικών όρων πρέπει να απο-
 25 φεύγεται όσο είναι δυνατό· δεν είναι δε απαραίτητο να
 εκτίθενται όλα τα ουσιώδη στοιχεία του ποινικού αδική-
 ματος. Η παράγραφος (ζ) του ίδιου άρθρου προνοεί, μετα-
 ξύ άλλων, ότι δεν απαιτείται περιγραφή προσώπων που
 αναφέρονται στην κατηγορία, με λεπτομέρειες περισσότε-
 30 ρες από εκείνες που είναι εύλογα επαρκείς για να πληρο-
 φορήσουν τον κατηγορούμενο για τα πρόσωπα αυτά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το παρόν κατηγορητήριο
 έχει συνταχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 38
 και 39 (ανωτέρω). Δεν υπάρχει, επίσης, αμφιβολία ότι,
 35 κατά το πέρασ της υπόθεσης για την κατηγορία, εν όψει
 της μαρτυρίας που έχει προσαχθεί από την Αστυνομία,
 διεφάνη ότι το κατηγορητήριο ήταν ουσιαστικά ελαττωμα-
 τικό, μέσα στην έννοια του άρθρου 83(1) του Κεφ.155 και

έχρηξε μεταβολής. Στην υπόθεση *Georghios Leonidou v. The Police* (1987) 2 C.L.R. 96, αποφασίστηκε ότι το κατηγορητήριο θεωρείται ελαττωματικό, μέσα στην έννοια του άρθρου 83(1), στην περίπτωση που το περιεχόμενο του δεν συνάδει με τη μαρτυρία που δόθηκε στη δίκη. Στην ίδια υπόθεση τονίστηκε ότι η πρόνοια του άρθρου 83(1) μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιοδήποτε στάδιο πριν περατωθεί η δίκη. Έπεται ότι, στην παρούσα υπόθεση, το πρωτόδικο Δικαστήριο μπορούσε, σε οποιοδήποτε στάδιο πριν το πέρας της δίκης, να εκδώσει διάταγμα μεταβολής των λεπτομερειών του κατηγορητηρίου ώστε να ανταποκρίνεται στα περιστατικά της υπόθεσης, κάτω από το άρθρο 83(1), ακόμα και αντεπάγγελα, αφού ακούσει προηγουμένως και τις απόψεις των μερών. Ένα τέτοιο διάταγμα θα είχε, βέβαια, ως συνέπεια την υποχρέωση συμμόρφωσης με τις πρόνοιες του άρθρου 84 του Κεφ. 155. Όπως και να έχουν, όμως, τα πράγματα, το γεγονός παραμένει ότι οι πρόνοιες του άρθρου 83(1) δεν έτυχαν εφαρμογής, προφανώς επειδή κρίθηκε ότι το κατηγορητήριο δεν ήταν ελαττωματικό ώστε να χρήζει μεταβολής. Για τον ίδιο αυτό λόγο το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε ούτε με το ενδεχόμενο εφαρμογής, κατά το πέρας της δίκης, του άρθρου 85(4) του Κεφ. 155.

Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί στο παρόν στάδιο αφορά την έκταση των εξουσιών του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε περιπτώσεις όπως η παρούσα. Σχετικό επί του προκειμένου είναι το άρθρο 145(1)(γ) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.155, που προνοεί ως εξής:

"145(1) In determining an appeal against conviction, the Supreme Court, subject to the provisions of section 153 of this Law, may-

(a)

(b)

(c) set aside the conviction and convict the appellant of any offence of which he might have been

convicted by the trial Court on the evidence which has been adduced and sentence him accordingly;"

Η ανεπίσημη μετάφραση του στην Ελληνική έχει ως εξής:

5 "145(1) Εν τη εκδικάσει εφέσεως κατά καταδίκης, το Ανώτατον Δικαστήριο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 153 του παρόντος Νόμου, δύναται:

(α)

10 (β)

(γ) Να ακυρώση την καταδικαστικήν απόφασιν και να καταδικάση τον εφεσεύοντα δι' οιονδήποτε ποινικόν αδίκημα διά το οποίον θα ηδύνατο να καταδικασθή υπό του εκδικάσαντος Δικαστηρίου βάσει της προσαχθείσης αποδείξεως και να επιβάλη εις αυτόν ποινήν αναλόγως:"

15

Από το κείμενο του άρθρου 145(1)(γ) προκύπτει ότι, μετά την ακύρωση της καταδικαστικής πρωτόδικης απόφασης, η εξουσία του Εφετείου να προχωρήσει σε νέα καταδίκη του εφεσεύοντα, περιορίζεται μόνο σε καταδίκη για αδίκημα για το οποίο ο εφεσεύων θα μπορούσε να είχε καταδικαστεί από το πρωτόδικο Δικαστήριο με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία. Στην παρούσα υπόθεση, στην οποία η δίκη είχε περατωθεί, η δυνατότητα εφαρμογής από το πρωτόδικο Δικαστήριο των άρθρων 83 και 84 του Κεφ. 155, εξέλειπε δια παντός. Έπεται ότι ούτε το Εφετείο μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις πρόνοιες των άρθρων αυτών.

20

25

Στην υπόθεση *Sammy Imbrahim Issa and Another v Republic* (1989) 2 C.L.R. 39, στην οποία το Ανώτατο Δικαστήριο είχε κρίνει ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής από το πρωτόδικο Δικαστήριο του άρθρου 85(4) του Κεφ. 155, αποφασίστηκε ότι το άρθρο 145(1)(γ) του

30

Κεφ. 155 παρείχε στο Εφετείο εξουσία να ενεργήσει σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και να καταδικάσει τον εφεσείοντα αφού πρώτα τροποποιήσει το κατηγορητήριο ώστε να ανταποκρίνεται στα περιστατικά της υπόθεσης.

Επιβάλλεται, επομένως, να εξεταστεί κατά πόσο στην⁵ παρούσα υπόθεση συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85(4) του Κεφ. 155, το οποίο προνοεί ως εξής:

"85(4) If at the conclusion of the trial the Court is of opinion that it has been established by evidence that the 10 accused has committed an offence or offences not contained in the charge or information and of which he cannot be convicted without amending the charge or information, and upon his conviction for which he would not be liable to a greater punishment than he would be 15 liable to if he were convicted on the charge or information, and that the accused would not be prejudiced thereby in his defence, the Court may direct a count or counts to be added to the charge or information charging the accused with such offence or offences, and the Court shall give their 20 judgment thereon as if such count or counts had formed a part of the original charge or information."

Η ανεπίσημη μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής:

"85(4) Εάν επί τω πέρατι της δίκης το Δικαστήριον είναι της γνώμης ότι έχει διά της μαρτυρίας αποδειχθή 25 ότι ο κατηγορούμενος διέπραξε ποινικόν αδίκημα ή ποινικά αδικήματα μη περιλαμβανόμενα εν τω κατηγορητηρίω ή τω κατηγορητηρίω τω καταχωρισθέντι εις Κακουργιοδικείον και δι'άτινα δεν δύναται να καταδικασθή άνευ τροποποιήσεως του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητη- 30 ρίου του καταχωρισθέντος εις Κακουργιοδικείον και δι'άτινα καταδικαζόμενος δεν θα υπέκειτο εις ποινήν μεγαλύτεραν εκείνης εις ην θα υπέκειτο εάν κατεδικάζετο βάσει του κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου του καταχωρισθέντος εις Κακουργιοδικείον και ότι ο κατηγο- 35 ρούμενος δεν θα επηρεάζετο διά τούτου δυσμενώς εις την υπεράσπισίν του, το Δικαστήριον δύναται να διατά-

5 Ξη την προσθήκην εις το κατηγορητήριον ή το κατηγορητήριον το καταχωρισθέν εις Κακουργιοδικειλον κατηγορίας ή κατηγοριών εναντίον του κατηγορουμένου διά τοιούτο ποινικόν αδίκημα ή ποινικά αδικήματα, και το Δικαστήριον αποφασίζει επί τούτων ως εάν η τοιαύτη κατηγορία ή κατηγορίαί αποτελούν μέρος του αρχικού κατηγορητηρίου ή του κατηγορητηρίου του καταχωρισθέντος εις Κακουργιοδικειλον."

10 Για την εφαρμογή του άρθρου 85(4) πρέπει να συντρέχουν οι εξής τέσσερις προϋποθέσεις:

- (α) Με την προσαχθείσα μαρτυρία πρέπει να αποδεικνύεται η διάπραξη από τον κατηγορούμενο ποινικού αδικήματος που δεν περιλαμβάνεται στο κατηγορητήριο.
- 15 (β) Είναι αδύνατη η καταδίκη του κατηγορουμένου για το εν λόγω αδίκημα χωρίς την τροποποίηση του κατηγορητηρίου.
- (γ) Με την καταδίκη του για το εν λόγω αδίκημα ο κατηγορούμενος δεν υπόκειται σε ποινή μεγαλύτερη εκείνης που θα μπορούσε να του είχε επιβληθεί αν καταδικαζόταν βάσει του αρχικού κατηγορητηρίου.
- 20 (δ) Η μεταβολή του κατηγορητηρίου δε θα επηρέαζε δυσμενώς τον κατηγορούμενο στην υπεράσπισή του.
- 25

Οι προϋποθέσεις αυτές διατυπώθηκαν κατά τον πιο πάνω τρόπο από τη νομολογία εν όψει του κειμένου του άρθρου 85(4) του Κεφ. 155. Βλ. *Leonidou v The Police* (ανωτέρω).

30 Ο επαιδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε ότι στην παρούσα υπόθεση δεν συντρέχει η τελευταία από τις προϋποθέσεις που έχουμε προαναφέρει. Ισχυρίστηκε ότι, εν όψει της ασυμφωνίας του κατηγορητηρίου με την

προσαχθείσα μαρτυρία, είχε κρίνει ως περιττή την αντεξέταση του μάρτυρα κατηγορίας πάνω στο μέρος της μαρτυρίας του που είχε σχέση με την ισχυριζόμενη επίθεση και την ταυτότητα του δράστη. Για τον ίδιο λόγο δεν είχε συμβουλευτεί τον εφεσείοντα να προβεί σε ένορκη κατάθεση 5 όταν κλήθηκε να κάμει την υπεράσπισή του.

Εξετάσαμε με προσοχή τον ισχυρισμό αυτό του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσείοντα, υπό το φως των πρακτικών της δίκης και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η μεταβολή του κατηγορητηρίου δε θα επηρέαζε δυσμενώς 10 τον εφεσείοντα στην υπεράσπισή του. Ο εφεσείων δε θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι δε γνώριζε εναντίον ποιού προσώπου κατηγορείτο ότι επιτέθηκε. Σύμφωνα με την 15 προσαχθείσα μαρτυρία, είχε ακολουθήσει το θύμα της επίθεσής του, τόσο στον Αστυνομικό σταθμό όσο και στο νοσοκομείο, με σκοπό να το πείσει, με προτροπές και απειλές, να μην προχωρήσει στη δίωξη εναντίον του, παραδεχόμενος ότι ήταν η σύζυγός του.

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Fatma Mehmet v The Police* (1970) 2 C.L.R. 62, σκοπός των προνοιών των άρθρων 83, 84 και 85 του Κεφ. 155, είναι να παράσχουν στα Δικαστήρια τη δυνατότητα να απονέμουν δικαιοσύνη στην περίπτωση κατά την οποία απλές παρατυπίες μπορούσαν να οδηγήσουν σε αθώωση κατηγορουμένου παρά την απόδειξη των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, όπως 25 είχε συμβεί σε πολλές υποθέσεις πριν τη θέσπιση των εν λόγω άρθρων.

Οι περιστάσεις που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση ομοιάζουν πολύ με τις περιστάσεις στην υπόθεση *Issa and Another v Republic* (ανωτέρω) στην οποία ο εφεσείων 30 είχε κατηγορηθεί ενώπιον του Κακουργιοδικείου ότι κατείχε 197 γραμμάρια ηρωΐνης μαζί με συγκατηγορούμενό του, με σκοπό τη διάθεσή τους σε τρίτο πρόσωπο. Η μόνη μαρτυρία εναντίον του εφεσείοντα ήταν ότι παρέλαβε από 35 τον συγκατηγορούμενό του μικρή μόνο ποσότητα ηρωΐνης για να τη χρησιμοποιήσει ως δείγμα με σκοπό την εξασφάλιση αγοραστών για τη μεγαλύτερη ποσότητα των 197

γραμμαρίων την οποία, όμως, ο ίδιος ουδέποτε κατείχε. Ο
 εφεσείων παρέδωσε το δείγμα ηρωΐνης σε τρίτο πρόσωπο
 προς πραγμάτωση του σκοπού για τον οποίο το είχε πα-
 5 ραλάβει από τον συγκατηγορούμενό του. Κατά το πέρας
 της δίκης, το Κακούργιοδικείο, χωρίς να προβεί σε οποια-
 δήποτε μεταβολή του κατηγορητηρίου, βρήκε ένοχο τον
 εφεσείοντα για κατοχή του δείγματος της ηρωΐνης με
 σκοπό τη διάθεσή του σε τρίτο πρόσωπο, κατ' εφαρμογή
 των προνοιών του άρθρου 85(1) του Κεφ. 155.

10 Το Εφετείο ακύρωσε την εν λόγω καταδικαστική από-
 φαση εναντίον του εφεσείοντα για το λόγο ότι δεν χωρού-
 σε εφαρμογή του άρθρου 85(1) κάτω από τις περιστάσεις
 της υπόθεσης εκείνης, εφόσο το δείγμα ηρωΐνης δεν απο-
 15 τελούσε μέρος της ποσότητας των 197 γραμμαρίων ηρωΐ-
 νης που αναφερόταν στο κατηγορητήριο. Το Εφετείο,
 ασκώντας τις εξουσίες του κάτω από το άρθρο 145(1)(γ)
 του Κεφ. 155, σε συνδυασμό με το άρθρο 85(4) του Κεφ.
 155, προχώρησε στην τροποποίηση του κατηγορητηρίου
 20 με την προσθήκη νέας κατηγορίας εναντίον του εφεσείο-
 ντα για το αδίκημα της κατοχής μικρής ποσότητας δείγμα-
 τος ηρωΐνης, αγνώστου βάρους, με σκοπό την προμήθεια
 του σε τρίτα πρόσωπα, και στην καταδίκη του εφεσείοντα
 για το αδίκημα της νέας αυτής κατηγορίας. Επισημαίνου-
 25 με το γεγονός ότι τόσο η κατηγορία του αρχικού κατηγο-
 ρητηρίου, όσο και εκείνη την οποία το Εφετείο είχε προ-
 σθέσει κατ'εφαρμογή των προνοιών του άρθρου 85(4)
 αναφέροντο στο αδίκημα της κατοχής ηρωΐνης (197 γραμ-
 μαρίων στην πρώτη περίπτωση και δείγμα αγνώστου βάρ-
 30 ρους στη δεύτερη περίπτωση, που δεν αποτελούσε μέρος
 της ποσότητας των 197 γραμμαρίων), με σκοπό τη διάθεσή
 της σε τρίτα πρόσωπα, κατά παράβαση των ίδιων ακριβώς
 νομοθετικών διατάξεων.

Επανερχόμενοι στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης,
 κρίνουμε ότι ο εφεσείων δεν μπορούσε να καταδικαστεί
 35 για το αδίκημα του κατηγορητηρίου ως είχε. Ακυρώνουμε,
 ως εκ τούτου, την καταδικαστική απόφαση. Κρίνουμε επί-
 σης ότι συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής του
 άρθρου 85(4) του Κεφ. 155. Ασκώντας δε τις εξουσίες μας

σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και το άρθρο 145(1)(γ) του Κεφ. 155, προβαίνουμε στην τροποποίηση του κατηγορητηρίου με την προσθήκη νέας κατηγορίας με αριθμό 2 πανομοιότυπης με την υφιστάμενη, στην οποία, όμως, το θύμα της επίθεσης να περιγράφεται ως "η σύζυγος του κατηγορουμένου" αντί ως "Δήμητρα Καλαβά", και καταδικάζουμε τον εφεσελόντα για το αδίκημα της δεύτερης κατηγορίας στο κατηγορητήριο. 5

Τελειώνοντας και παρόλο που το θέμα δεν ηγέρθη ενώπιον μας, θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι, στο βαθμό που στιδίστηκε έχει λεχθεί στην υπόθεση *The Attorney General of the Republic v Kyriacos Kyprianou* (1988) 2 C.L.R. 209, στις σσ.221 και 222, αναφορικά με την ερμηνεία της φράσης "an offence or offences not contained in the charge or information" μέσα στο κείμενο του άρθρου 85(4) του Κεφ. 155, είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι δε συνάδει με το σκεπτικό της παρούσας υπόθεσης ή της υπόθεσης *Issa v Republic* (ανωτέρω), έχουμε τη γνώμη ότι δε συνιστά ορθή ερμηνεία του εν λόγω άρθρου. Πιστεύουμε ότι, εν όψει του σκοπού του νομοθέτη κατά τη θέσπιση του άρθρου 85(4), η ερμηνεία που δόθηκε είναι υπέρμετρα αυστηρή και περιοριστική. Κρίνουμε, ως εκ τούτου ότι, χάριν της βεβαιότητας του δικαίου, η απόφαση στην υπόθεση *Kyriacos Kyprianou* (ανωτέρω) πάνω στο επίδικο θέμα της ερμηνείας του άρθρου 85(4), δεν αντανάκλα το ισχύον δίκαιο. 10
15
20
25

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Επιβάλλεται ποινή £150.-

Η έφεση επιτρέπεται μερικώς.